

РОДОВО [®]
 Брой 3
 Година I
 14-20.XI.2005г.
ИМЕННИК
 ИЗЛИЗА ВСЕКИ ПОНЕДЕЛНИК НАЦИОНАЛЕН СЕДМИЧНИК цена 50 ст.

УЧРЕДЯВАНЕ НА „РОДНА ПАРТИЯ“

Владимир МЕРГЕ
 „Новата цивилизация“, кн. 8/11 част

Дядото на Анастасия ме посъветва да учредя партия и да я нарека „Родна партия“.

Предложения за създаването на партия, основана на идеите на Анастасия, постъпваха от различни хора.

Мнозина смятаха: партия е необходима, за да улесни получаването от хората на земя за строителство на родовите имения и в бъдеще да ги оградят от всевъзможни чиновнически посегателства, тъй като за голямо съжаление нито една от съществуващите партии не се занимава с тези въпроси.

Настр. 4

ЗА ЖИВА ПРИРОДА

Анастасия – рисунка на Теодора Андреева от Швейцария

От книгите на руския автор Владимир Мегре в серията „Звънящите кедри на Русия“ научаваме за Анастасия. Тя е реално живеещ човек, потомка на хора, които хилядолетия наред живеят в сибирската тайга. Мъдри хора с интересни способности, идеи, концепции и виждания за бъдещето! Според Анастасия в природата са заложени за човека всички възможности за щастлив живот, който ще се реализира като сътворяване на все по-красива и хармонична Земя.

Идеята за родовите имения на Анастасия е свързана с разбирането й, че човекът трябва да

създаде за себе си и семейството си жива и усъвършенстваща се природна обстановка, включваща много растения, а също и животни, чието предназначение е всячески да обслужват неговите потребности.

По определени съображения, подробно изложени в определени глави на книгите, се смята, че размерът на площта на подобно имение трябва да бъде около 1 ха - 10 дка. Съображенията за това се изразяват в следното. Ако площта на земята, върху която ще се устройва имението, е недостатъчна, не би се получила ефективно саморегулираща се еко-

система, основните елементи на която трябва да са: горица, овощна и зеленчукова градина, жилищен комплекс и прилежащите му площи. А ако размерът на земната площ е по-голям от този, който е оптимално необходим за обитаване и поддържане от едно семейство, това ще изисква допълнителни вложения на средства и труд.

Върху такъв участък земята може да се приложи екологичният принцип, който се изразява в единство, адекватност и взаимодействие

между условията (климатични, почвени и други) на конкретното място и живите същества, както и във взаимодействието и взаимноотношенията между отделните категории живи същества: растенията, животните и човека.

Настр. 3

МНЕНИЯ Читателите обсъждат вестника

Много съм щастлив, че най-накрая си имаме собствен вестник. Обаче както казаха и други преди мен, изречението „Път за спасение на човечеството“ не ми се струва най-подходящо. Разбира се, че това изречение е вярно, само че мястото му не е там - то не привлича нови съмишленици, а ги отблъсква. Затова предлагам:

1. Ако до няколко дни не ни изкристализира по-смислено подзаглавие от това, поне в следващите броеве да го мах-

нем.
 2. Приканвам всички привърженици да дадат своите предложения за такова подзаглавие и те да бъдат обсъдени от редакционната колегия, за да се избере нещо подходящо.

3. Обичам, когато критикувам нещо, да предлагам алтернатива, затова предлагам подзаглавие:

„Нека събнем мечтите си“

„Щастието е в наши ръце“

„Вестник за тези, които искат да са щастли-

ви“
 „Да направим Земята райска градина“
 „Моята мечта“ - това е заглавието на една статия от Стенли в първия брой.

Величко

За подзаглавието и оформлението на вестника:

Съгласна съм с предложенията за преработването на цената и броя извън главата. Не я ограждайте в рамка, дайте и свободата и крилетата на ЛЮБОВТА!

Настр. 4

АБОНИРАЙТЕ СЕ!

Уважаеми читатели приятели, особено сме щастливи да ви съобщим, че нашият вестник е включен в каталога на Български пощи за идната 2006 година под номер 618.

Цените за единствен специализиран национален седмичник с уникална тематика са:

за една година, 52 броя - 24 лева;
 за 6 месеца - 12 лева;
 за 3 месеца - 6 лева;
 за 2 месеца - 4 лева;
 и за 1 месец - 2 лева.

ВАЖНО!!

В обръщение до Управителния съвет и членовете на сдружение „Жив дом“, както и до редколегиата на вестник „Родово имение“ нашият симпатизант и приятел Атанас Маринков предлага интересна идея: създаването на проект „Опознай България - 100 национални духовни обекта“. Чрез този проект ще бъде изготвена своеобразна духовна карта на страната ни, обединяваща 100 поклоннически маршрута до определени места и обекти, каквито са например долмените.

Редакцията на вестника се присъединява към тази чудесна идея и предоставя страници си за публикуване на информации, материали и снимки на обекти, предложени от читателите. Изпращайте материалите на адреса на редакцията и по електронната поща.

РИ

СЪВЕТИТЕ НА ВАНГА

Обичайте се, стремете се към добри мисли и дела, защото това е най-доброто лекарство за всички.

1. България е благословена страна, защото тук растат много лечебни растения - пазете ги, за да ви пазят и те вас.

2. При лечението с билки, ако специално не е определено друго, предпочитайте да се поливат с водата от сварените билки, защото лечебното им действо е най-бързо прониква през порите на кожата.

3. Прекаленото вземане на лекарства е вредно, защото те затварят вратата, през която да влезе природата чрез билките и да възстанови нарушеното равновесие в заболелия човек.

На стр. 8

ВАШЕТО РОДОВО ИМЕННИЕ

1. Избор на селище и на съседите, които да са ви по душа.

Сега вече има много селища в Русия, както действат, така и все още в стадий на проектиране. Трябва да пътувате, да гледате, да обичувате (много и дълбоко) с бъдещите съседите и с лидерите на селището, да присъствате на поне 1-2 събирания. Разгледайте поне 2 селища, за да имате алтернатива. Колкото повече видите, толкова по-добре, но твърде много също не е хубаво, тъй като няма да долови-

те всички детайли на колектива - изберете онази златна среда, която ще можете да осмислите. Определете за себе си какво искате - свободно селище или нетърговско партньорство, аренда или собственост и т.н. Независимо от съседите ли искате да живеете или все пак в община.

Изборът на конкретния хектар можете да отнесете към този етап: огледайте релефа на селището, къде има гора, водоем,

Настр. 3

НАЧАЛОТО НА ЗЛАТНИЯ ВЕК

(Продължение от миналия брой)

Въпрос: Къде е гаранцията, че завистниците няма да извършат актове на агресия чрез палежи, разбойничество по отношение на жителите на екологичните селища?

Отговор: Защо да се занимават с такова безумие, след като за всеки завистник ще се появи реална възможност да построи свое родово имение? А и собствената енергия на родовите именения ще ги пазят от различни актове на вандализъм.

На първия етап от преходния период опасността следва да се очаква от страната на различни бюрократични структури на властта. Устройството на родовите именения подполага основата на тяхното илюзорно благополучие и нежелание да загубят контрол върху голяма група от населението. Времето обаче ще сложи всичко по местата му и необратимият процес на месианските промени ще разруши остатъчния механизъм на съпротивата против новите божествени преобразувания. Пустеещите земи са предостатъчно, за да не се пречи на онези, които са узрели за сътворяване на рай, а за тези, които се колебаят в избора на своя път.

Въпрос: Официалните сред-

ства за масова информация все още пазят мълчание по повод „явлението Анастасия“, защо?

Отговор: Това е разбираемо. За да се предостави възможност на официалните средства за масова информация да изразят своето мнение на анастасийците с различно обществено положение, е необходима реорганизация на повечето шоупрограми. От позицията на практичната високо духовна философия на В. Мегре по-голямата част от телевизион-

ните и радиопредавания продължават по инерция да формират образа на съвременния човек на окултната цивилизация. Култът на материалните ценности, наркотичната зависимост от властта на парите

здраво държат в своите обятия журналистите от различни нива.

Битието определя съзнанието в нашия реален живот. А съзнанието на световното общество на свой ред е деградирано от системата на кодиране, която е произлязла по волята на шестима жреци преди десет хиляди години. Няма съмнение, че много журналисти са чували за движението на анастасийците, но тяхното благополучие все още зависи от онези магнати, в ръцете на които се намират средствата за масова информация.

Не е далеч част на всеобщото прозрение, когато положението коренно ще се промени. Корумпираният модел на жрецката власт, която обслужват средствата за

масова информация, ще се демонтира от енергията на чистите помисли. Новото мислене си пробива път в религията, политиката, на различни нива на структурите на властта. Световната криза във

Ефим КУШНЕР

всички сфери на човешката дейност става толкова осезаема, че признането на идеологията за построяване на родовите именения, идеологията за спасение от всички бедни и въпрос на близкото бъдеще. Остава да се въоръжим с търпение и да активизираме своите действия в името на позитивните промени за благо на всеки един от нас. Със сигурност може да се каже, че средствата за масова информация ще заемат своето достойно място в часа на всеобщото прозрение.

Въпрос: Известно е, че обществото е много консервативно към възприемането на различни нови явления. Къде е гаранцията за всеобщо прозрение на идеите от книгите на В. Мегре?

Отговор: Генетичният код на възприемането на доброто, любовта към окръжаващата природа, животинския свят, един към друг не е изгубен. Това произтича от откровенията на Анастасия. Човекът, създаден като подобие на Бога, само през един кратък исторически период се намира в състояние на представител на окултната цивилизация. Малкят отрязък от време го държи като заложник на технократичния свят. Деградаци-

ята на общественото съзнание превръща интелекта на човешкия разум в основен фактор на разрушаването на цялото мироздание. Дареният от Твореца в края на милионния цикъл механизъм на колективното мислене е преминал изпитанията за издръжливост. На нас, живеещите сега, ни се пада щастиливият шанс да изпитае, да осмислим и да устремим нашите помисли за пробив към новата цивилизация. Трябва винаги да се помни, че през двехилдната година завърши поредният милионен цикъл. В него деветстотин и деветдесет хиляди години човечеството е пребивавало в рай и е оживяло по божествените закони на чистите помисли. Всеки човек е бил самодостатъчен, притежавал е способностите и интелекта на Анастасия. Бил е безсмъртен и е притежавал

механизма на реинкарнация. Частица от родината във вид на оазис от родово имение е била основа на божествения начин на живот. Човечеството на ведическата цивилизация се е готвило съвместно с Отеца създател да пренесе земния райски експеримент на всички планети от необятната Вселена. За това е било необходимо всички без изключение да овладяват механизма на колективното мислене. Шестима веци не издръжали изпитанието и устроили заговора на шестимата жреци, което довело до обръкване на божествената конструкция на цялото мироздание.

За велика радост на живеещите сега най-страшното е вече зад гърба ни и великото творение на Създателя, по думите на Анастасия, се самовъстановява.

Следва

4

(Продължение от миналия брой)

В книгите по народна медицина се говореше много за лечебните свойства на кедръра. Там се казва, че всичко, започвайки от игличките до кората, притежава високоефективни лечебни качества. Дървесината на сибирския кедръ е много красива и тя успешно може да бъде използвана от майсторите за художествена дърворезба. От тази дървесина се правят мебели и резонансни дъски за музикални инструменти. Хвойната на кедръра притежава висока фитонцидност и лесно обеззаразява въздуха. Дървесината на кедръра има характерен и много приятен балсамов мирис. Поставено в домашни условия, малко парченце кедръ гони молците.

В научнопопулярната литература също така се отделя специално внимание на качествени показатели на кедръра, растящ в северните райони - те са значително по-високи от растящия на юг.

Още през 1792 г. академик П. С. Паллас е писал, че по довете на сибирския кедръ ефективно възстановяват мъжката сила и възвръщат на човека младостта, значително

ЗВЪНТЯЩИЯТ КЕДЪР

Според твърденията на АНАСТАСИЯ в текста на книгите са заложени съчетания от букви и комбинации от думи, КОИТО ВЛИЯТ БЛАГОТВОРНО НЛ ХОРАТА. това влияние може да бъде усетено само по време нд четенето, когато нд слуха не въздействат звуци, които се ИЗДАВАТ от изкуствени уреди и механизми.

естествените звуци-пееенето на птиците, ромоленето нд дъжда, шумоленето нд листата на дърветата-помагат за положителното въздействие.

увеличават съпротивителните сили на организма, като му помагат да противостои на много заболявания.

Съществуват и ред исторически феномени, свързани пряко или косвено с кедръра. Ето някои от тях.

Полуграмотният мъж Григорий Распутин от затънтото сибирско село - край, в който расте сибирският кедръ - през 1907 г. попаднал в столицата на Русия на петдесетгодишна възраст и поразил със своите предсказания дори императорската фамилия. Получил достъп до нея и преспал с много знатни жени. В момента на убийството му събрали те се били поразени от това, че независимо от многобройните куршуми в тялото му той продължавал да живее. Може би работата е и там, че е отраснал в край на кедрни и на кедрови орехи?

Ето какви са заключенията на журналистите от това време по повод издръжливостта на Распутин:

„На петдесетгодишна възраст той можел да започне огрия още от пладне, без да спира до четири часа сутринта; след блудствата и пиянството отивал направо в църквата за утринната служба,

където оставал в молитва до осем сутринта. След това, изпивайки чая си, Гришка, като че ли нищо не е било, приемал у дома си посетители до два часа на обяд. След това събирал дами и отивал с тях на баня, а оттам отивал в изыгралски ресторант, където се повтаряла предишната нощ. Никой нормален човек не е в състояние да издръжи на подобен режим!“

Настоящият многократен олимпийски и световен шампион по борба Александър Карелин (до ден-днешен непобедим) също е сибиряк и също е от местата, където расте сибирският кедръ. Атлетът също яде кедрови орехи. Дали това е случайно?

Аз споменавам само тези факти, с които човек може лесно да се запознае в научнопопулярната литература, или пък тези, които могат да бъдат потвърдени от свидетели. Един такъв свидетел е Лидия Петровна, тази, която получи от стария сибиряк едно парченце звънтящ кедръ. Тя е жена на тридесет и шест години, омъжена е и майка на две деца. Сътрудниците на фирмата, които контактуват с нея, забелязали промените. Тя станала по-

доброжелателна и по-усмилхна. Спърнулът ѝ, когато познавам, ми разказваше, че в семейството им напоследък се възцарило голямо взаимно разбиращелство и отбеляза, че сякаш жена му се е подмладила и е започнала да предизвиква повече чувства в него и може би дори любов.

И все пак многобройните факти и доказателства бледнеят пред най-важното (с което и вие можете да се запознаете), след което всички мои съмнения се изпариха - това е Библията. В Стария завет, в Трета книга Моисеева (Левит 14:4) Бог учи как да се лекуват хората и дори как да се обеззаразяват жилищата с помощта... на КЕДЪРА!!!

Когато съпоставим събраните от различни източници факти и сведения, се обрисуват такива картина, че известните на света чудеса избледняха пред нея. Великите тайни, занимаващи човешките умова, започнаха да изглеждат незначителни в сравнение с тайнството на звънтящия кедръ. Сега вече няма никакво съмнение за неговото съществуване. Научнопопулярната и древноведическата литература разсъева всичките ми съмнения.

Още в Стария завет в Библията кедрът се споменава четиридесет и два пъти. Старозаветният Моисей, който е предал на човечеството каменните скрижали, вероятно е знаел повече за него, отколкото е писано в Стария завет.

Свикнали сме, че в природата съществуват различни растения, които могат да лекуват човешките болести. Лечебните свойства на кедръра се потвърждават в научнопопулярната литература от сериозни и авторитетни изследователи като академик П. С. Паллас и това напълно се покрива с казаното в Стария завет.

А сега внимателно! Старият завет посочва кедръра, само кедръра, без да споменава други дървета. Не говори ли този факт, че кедрът е най-силното лечебно средство от всичко съществуващо в природата? Какво е той? Лекарствен комплекс?

Тогава как да го ползваме? И защо тези странни старци бяха избрали само един звънтящ кедръ?

Но това не е всичко. За нещо невероятно и още позагадочно говори един друг сюжет от Стария завет - цар Соломон построи храм от кедръ. За да достави кедръ от Ливан, той дал двадесет града от своето царство на цар

Хирам³.

Невероятно! Да дадем двадесет свои града за закупуването на някакъв си материал! В действителност му била направена и още една услуга. По молба на цар Соломон му били дадени хора, „които знаят как да сечат дървета“.

Следва

„В ковчега нямаше друго освен двете каменни плочи, които Моисей положи там на Хорив...“ (3 Книга на Царете 8:9, бел. на прев.)

„И ето, аз възнамерявам да построя дом за името на Господа мой Бог... Сега, прочее, заповядай да ми насекат кедрни от Ливан...“ (3 Книга на Царете 5:5-6; бел. прев.)

В библийския текст няма податки за даването на двадесет града. Става дума за едно споразумение между цар Соломон и цар Хирам - в замяна на дървесния материал цар Соломон е трябвало да... доставя храна³ за дома на Хирам (3 Книга на Царете 5:9). В библийския текст се посочва следното: „И тъй Хирам даваше на Соломона кедрови дървета и елхови дървета, колкото той искаше. А Соломон даде на Хирама двадесет хиляди кора пшеница за храна на дома му и двадесет кора първоток дървено масло; така даваше Соломон на Хирама всяка година (3 Книга на Царете 5:10-11).“ Въпреки направеното уточнение не се омаловажава фактът, че цар Соломон е плащал скъпо за желани дървесен материал (бел. прев.).

Цитатът е част от реплика на цар Соломон по време на договарянето с цар Хирам относно кедровата дървесина: „... и ще ти дам залпата за слугите ти напълно според както ще речеши; защото ти знаеш, че между нас няма чове, който знае да сече дървета толкова изкусно, колкото сидонците“ (3 Книга на Царете 5:6, бел. прев.).

Русия ОПИТЪТ НА ЗАСЕЛНИКА СТЬПКА ПО СТЬПКА

Руслан от Харков

Зимата на 2003 г. Василий от Тажки

Време е, струва ми се, да споделя своя опит с онези, които се стремят да живеят в хармония с природата, но се боят да се откажат от привичния начин на живот. И аз се страхувах да направя решителната крачка. Мъхека ме същите смънения: как ще живея без работа (в смисъл заплатата), а как ще е без цивилизацията, без болниците и т.н.

За мен е и по-лесно, и по-трудно. Аз съм сам. Мечтая вече от много години да живея сред природата. От дете познавам тайгата, свикнал съм да общувам с нея насаме. Усмивам се, когато чета Мегре, на местата, където авторът се опитва да каже нещо от себе си за тайгата и животните. И направо в сърцето ми попадат думите на Анастасия. Всичко е истина.

И така преди почти пет години аз окончателно се преселих в тайгата. Макар че това е къщичка на края на едно доста голямо село. Животът ми сега е тясно свързан с живота на заобикалящата ме природа. Кучето и котката не допускат дивите животни в двора, а съседите ловци едва ли не пред портичката слагат капани и примки - все се карам с тях. А без това всичко би било както при Анастасия на полянката.

Понякога мога месеци наред да не ходя в селото. Брашно и други необходими продукти купувам на едро в запас. Затова пък често ходя в другата посока -

в тайгата, в планината. Темата за хребетите на Кузнецкия Алтай - това е специален разговор. По-често трябва да се ходи в планината! Всички хора. Или в северните ширини. Способностите, за които говори Анастасия, човек може да разкрие с помощта на Природата. Всичко зависи от качеството на стремежа. А качеството е любов! Всички четат книги. А както и преди повече-

то преследват количеството. Нужен им е незабавен ефект, екстаз, еуфория и т.н. Как да се живее с Любовта? Трябва да умеем да правим всичко, дори и най-малката рутинна дреболия с любов. А безделието? Бих искал да видя някой, който дълго може да безделничи с любов.

Реших да споделя опита си, а сякаш няма много за споделяне. Забравих какво е това работа. Живея от труда си, разбира се. Както всички. Но трудът за-

мен сега не е тежко задължение, а жизнена необходимост. По-точно - начин на живот. Събуждаш се сутрин и толкова неща наведнъж трябва, и толкова всичко ти се иска! Да можеш каквото наведнъж да направя! Но работа ще стигне за цял живот.

Да, откъде все пак вземам пари за брашното, за дрехи, за пътуване до града? Не се занимавам специално с този въпрос. Дори стиг-

каля? Или всичко те дразни?

Разчистил си пътеката, отиваш до дупката, пробита в леда за вода. Вечера си се радвал на тази среща с реката, дишайки с пълни гърди. Дали днес мисълта за помпата, която можеш да си купиш и водата сама да влезе в къщи, няма да подмени тази радост? Ако е така, ти си губещият. И с парите е така.

Може, разбира се,

нах до извода, че е вредно да се занимавам с него. Толкова, колкото ми трябва, сами идват. Ще кажете, о-хо-о-о, колко ми трябва! Ще ви го кажа иначе: пари винаги има толкова, колкото да не навредят на главното - любовта към Бога. Вечера няма, днеска има.

Излизаш от къщи и почистяваш снега от стъпките. Как го правиш? Радваш ли се на звъна на снежинките, падащи от лопатата? Играеш ли си при това с кучето, което те оби-

да се направи водопровод в къщата. И всякакви други благоустройства. Ако в тази идея има достойна цел. Например, за да можеш да ходиш на ски в свободното време, да видиш Красотата, а като те върнеш въкъщи, да нарисуваш картина! Наистина картината ще се получи! Защото ще бъде резултат от общуване с Бога. И ще дойдат хора и ще предлагат пари за картината. И ти ще можеш да нарисуваш така още десет картини.

Всичко си има начало. Само преди година аз бях друг.

Да, аз прочетох книгите на Мегре и много неща в тях разбрах. Но очевидно тогава не беше дошло още моето време. Хората, информацията, ситуацията идват винаги навреме. Когато вътрешно сме готови за тях, когато има разбиране, но малко не достига - знание или увереност.

Оказва се, че много хора, които са прочели книгите на Мегре и искрено са повярвали в тях, нещо чакат: да станат анастасиевците повече, властта да погледне положително на движението, да се приемат нови закони или нещо друго. На тези, които се съмняват, са им нужни потвържденията на науката за казаното от Анастасия. Те искат да пипнат, да видят, да усетят как живеят другите в своите имения. Да се убедят, че може да се живее така, че може там човек да бъде щастлив.

След известно време аз реших отново да прочета всички книги и пак погледнах на сайта www.anastasia.ru и така видях, че в Харков анастасиевците се срещат всяка сряда. Отидох, поговорихме и след това размислях още седмица. Чаках все още неясно какво, а мнозина вече действаха! После стигнах до заключението, че има две неща, които са пренятствия за реализирането на идеите, изложени в книгите на Мегре:

1. Неосъзнатостта на самите хора. Има неща,

които още не са дообмислили, не са приели за себе си.

2. Недостатъчна информация. При това тези две неща са свързани помежду си.

Ако мислено се опитате да нарисувате картината на имението, ще поискате да научите повече. Ако категорично смятате, че това е нереално, то и информацията, която ще получите, ще ви се стори такава.

И обратното - всяка информация може да ви покаже, че да изградиш имение е лесно и увлекателно!

Може би хората се обърват малко и от това, че на предприемачите е отделено голямо внимание. От тях тръгват първите кълчета. Да, много предприемачи се замислиха, но повечето все пак приеха книгите само външно и останаха както и преди да витаят в паричния свят. На редовия човек това би могло да внуши мисълта, че за родовото имение е нужен капитал, който трябва да се спечели с тежка работа или като станат предприемачи поне за известно време. Всъщност така изглежда само на пръв поглед. Сега ние живеем в системата и мислим с нейните измерения. А те ни казват, че за построяването на една къща са нужни няколко хиляди долара. Но изхождайки от собствените си потребности, ние можем да определим какво ни е нужно и без какво прекрасно можем да минем.

Следва

ЗА ЖИВА ПРИРОДА ВАШЕТО РОДОВО ИМЕНЕ

От стр. 1

В резултат на това ще се обезпечи автономно благотворно регулиране на природните процеси с най-малко човешки труд и с най-голяма полза за човека. (Например листата, опадващи от дърветата, които ще бъдат в достатъчно наличие в имението, ще обезпечат качествено наторяване на почвата; гората е условие и среда за птиците, а те се хранят с вредителите и т.н.)

Анастасия смята, че човек първоначално трябва да започне да моделира такова имение в съзнанието си, да мисли, да мечтае за него. Това само по себе си е процес на обогатяване и развиване съзнанието на хората даже

и на първия етап на информационно обезпечаване и мисловно моделиране.

Примерен модел може да бъде следният:

Около 10 декара земя. Жива ограда от дървета и храсти на цялата площ. Горичка, която да заеме най-малко 1/4 от цялата площ (2-3 дка) и най-много 3/4 от нея - до 7 дка. На останалата площ от територията да бъдат разположени къщата и прилежащите й

двор, полянки, цветни лехи, езерце и др., а също и съответните площи за овощна градина, зеленчукова градина и житно поле. Да се мечтае в детайли и подробности! Например да си представим наличието на животни, кошер и др. Къщата да бъде здрава, сносна, светла, суха; автономна по отношение на вода, ток, канализация и т.н.

Масовата или частичната реализация на подобен проект ще бъде реалност, която ще говори сама за себе си. Ще се видят и почувстват неговите екологични, икономически, социални и други достоинства!

Румен ПЕТРИН, Институт за гората, БАН

От стр. 1

харесва ли ви разпределението на участъците (формата на участъците и съответствието на границите на участъците на посоките на света). Разберете колко можете да вземете - 1 хектар или повече за човек, и определете колко ви е нужно (с перспектива за децата, рода, гора, ливади, езерце).

II. Работата

Помислете готови ли сте да напуснете работата? Имате ли капитал, от лихвите на който можете да се издържате? За защита от криза е по-добре този капитал да се вложи в хектар земя, тъй като парите могат и да се обезценят - те са хартия. Готови ли сте да преиниете към постоянно обитаване на селището или ще пътувате до града на работа? Ще работите ли в града до пенсия или още поне 5-6 години? С какво се отличава селището от вилата и лозето? Можете ли да си намерите работа близо до селището (градче, село, горско стопанство)?

Сега в града вие работите за жилище и храна. На хектара не му е нужно да се плаща за това. Извод:

защо ви е да работите в града-да храните системата и да бъдете като роби? Най-добрият начин да осигурите неговите си финансови нужди в селището е като продавате излишъка от селскостопанска продукция на най-близкия пазар на някаква цена - на хектара не е проблем да се отгледа излишък, а и ще спестите време, като не вършите продажба на дребно; ще икономисате сили, като не се напъвате да получавате свръхреколта и свръхпечалба. Това не ви е нужно. Как да намалите временните разходи за селскостопанската работа е описано от Курдюмов, Фокин и някои други автори. Освободеното време ще отиде за творчество и възпитание на децата (ако работите за системата, свободно време на практика няма да имате). Като живеете в селището, не работите заради парите, а защото изпитвате потребност. А потребностите ще намаляват, като се доближавате до натуралното стопанство. Фермерите работят за пари и за системата и затова се разоряват. Много от заселниците вече се научава да живеят без пари (или почти без тях).

РИ

ВЕСТИТЕЛЯТ НА ЗОРАТА

През целия си живот наблюдавам един интересен феномен - обаждам се някому около 8 часа и отсреща казват: ами той спи още! И наставка млъчание. Това, за което си мисля, е: ами събудете го, нали затова се обаждам! Но не го казвам, защото знам, че отсреща няма да разберат. За тях е нормално той или тя да спи още! За обществото стана нормално всеки да спи. А ако е възможно да заспи здрав стогодишен сън, е най-добре! Но ученикът, устременият към светлината би следвало при пропяването на първи петли да става и да влиза в резонанс с петловия зов. А нашият роден петльо си има възрожденско име - Будителя!

Помним ли, че в звукосъчетанието Ку-Ку-Ри-Ку е закодирана молитва: Ку-Ку: два пъти призоваване и възхвала на Божествения дух; Ри - молба към Божествената светлина да разпръсне Гу - тъмата и произлизащото от нея невежество.

Та за този юнак балкански ми е думата. И за неговата слепота и глухота, които са причина за патилата му. Така и не мога да

разбера защо точно тук великите учители на човечеството, братята на светлината изпращат свои посланици. Защо точно тук, както никъде другаде за последните няколко хиляди години духовните йерархии изпращат три пъти свои представители? Дали защото България като най-ярък представител на Балканите се намира на важен енергиен кръстопът, чиято цел е да обменя ценности между Изтока и Запада? Защо Аспарух избира да създаде своя дръжава именно тук? Дали защото като колобър той е знаел, че тези земи са уникални не само с множеството си геотермални извори, но и с изобилието от геоманитни точки - ретранслатори на енергии, обновяващи връзката дух-тяло и съответно здравето на този, който ги посещава! Съчетанието енергии на Слънцето и Космоса и живителната мощ на водата, която извира от недра на земята, са най-благоприятна среда за духовно извисяване и еволюция. Ето някои от най-важните такива места: Рила (местността Рупите, Скакавица и Седемте рилски езера), Родопите, Странджа,

Мадарският конник, Сливен (Сините камъни), Бургас (Карабаир), Петрич (местността Рупите), Видин... Като потвърждение на това, че човечеството вече за трети път черпи духовно просветление от тези земи, добре е да помним, че именно тракиецът Орфей със своята музика, поезия и философия поставя основите на античната култура. Боян Магът, родоначалникът на движението на богомилите, преди хиляда години чрез богомилската задържа дава модел за работа върху съзнанието на стремящите се към светлината, както и модел за справедливо и мъдро устроено общество ред! Посято и извън пределите на българското царство, това божествено семе трансформира културата на Западна Европа и поражда обществени движения и школи, довели до Ренесанса! Изключително е и делото на светлия братя Кирил и Методий, благодарение на които славянството се обособи като отделен клон, от който в обозримо бъдеще се очакват нови духовни измерения.

Кирил ГРУЕВ

КАКВО ЗНАЧИ РОДОВО ИМЕННИЕ?

Родово име е нещо като име на рода. Няма нищо магично в него. Но защо тогава се говори толкова "префърднуено"? Ако е нещо нормално, обикновено, защо трябва да ни се губи времето с толкова много обяснения? Отговорът на този въпрос би прозвучал така: защото ние, хората, не приемем нормалното за нещо ценно. Ние ламтам за нещо ново, невиджано, нечувано,

се справяш със всичко. Здравият човек е практически щастлив. И понеже заключенията сочат днешния начин на живот като основна и единствена причина за болестите ни, то ако има алтернатива - свят без болести - всички щяха да се втурнат натам презглава. Че има алтернатива, има, но тя няма привлекателен външен вид. Тя привлича със своята логика и съвършенство. Защо

дата. Смятам, че е добре в началото хората да ни възприемат само като пишещи за природата и като такива, които я изучават. Нека да се създаде стремеж у тях, така както има стремеж у пчеларя да си купува вестник „Пчелар“. Идеята за родово име нека бъде просто идея. Да стои там и нищо повече. Нека всеки сам да си направи заключение.

Хората може да са наивни и глупи, но не са глупави. Те ще приемат идеята само ако не им се напраща у определени коментари. Сами ще се досетят какво е това родово име.

Дали да споменаваме Анастасия? Ами не знам. Но знам, че това име е прецедент. А и какво ще спечелим с оповестяването, че сме нейни последователи? Тя тя не е кумир. По - скоро знаем - някои се опитват да плашат хората с нея. Който е чул за родово име, сигурно е чел книгите или го е чул от някой, който ги е чел. Поне в повечето случаи. И дори да се досеща, че става въпрос за Анастасия, то няма да каже, че това е вестник на хора, които се занимават с глупости.

Защото прочетеш ли веднъж книгите, то ти си вътре. Това е логиката, а тя няма сила днес. Трябва да се пораждат чувства у човека, а тях ги има само когато има образи.

Станислав СПАСОВ

носещо купичка моментни наслади. Всъщност това е стремежът на хората, които са робни на масмедията. Със своите реклами те постоянно внушават, че е смешно или срамно да си обикновен. Затова не живеем от години в своите родови именния, а се тълчем в панелите, дъшчаме прахта и отровите и сме принудени да работим като робби. Животът в града дава, но и взима своя данък, който е много тежък.

Именieto на рода дава, но не взима. Защото то не те принуждава да даваш от себе си повече от десет процента. Но и повече да иска от теб, то ти дава здравето и силата, с чиято помощ ще можеш да

ли? Споменахме вече.

Нека всеки си представи родово име. Нека всеки види какво може да роди умът му. А скоро всички ще узнаят какво представлява проектът родово име.

Смятам за необходимо в началото да си млъчим за идеята за родови селшца. Да не я обявяваме: всеки, който иска, може да си направи име. А онзи, който е наясно, ще намери начин да се свърже с някой от нас и да получи пълната информация. Все пак във вестника ще има предостатъчно линкове и адреси.

Нека не се прави връзка между родовото име и начина на живот сред приро-

УЧРЕДЯВАНЕ ...

(Продължение от стр. 1)

Отчитайки това, че някакви сили оказват противодействие на идеите на Анастасия и се опитват всячески да дискредитират самите идеи пред хората, на които те се харесват, се внасяха предложения за създаването на партия, в чийто устав, в раздела „Цели и задачи“, да не се поставя акцент на въпросите за създаването на благоприятни условия за строителството на родовите именния.

(Продължение от стр. 1)

Изпишете заглавието с красив ръкописен шрифт... това се прави от уважение и защото „ти пука“ за ЧИТАТЕЛЯ! Ето предложенията за подзаглавие:

1. Прекрасен райски оазис.
2. Защо идва и си отива любовта?
3. Любовта! Чувство загадъчно и незави-симо.

Светли и сърдечни дни ви желая!
С поздрав: Антоанета, Кюстендил

Относно заглавието на вестника бих искал да отбележа някои мнения на хора от професията.

Те казват, че когато вестникът се нареди всред всички останали вестници (знаете как ги подреждат вестникопродавците, вижда се само главата), трябва да има нещо, с което да се отличава от останалите, за да грабва погледа. Затова сме подбрали малко по-различен шрифт на името, който го няма никъде по другите вестници.

Другото е, че трябва да има нещо, което да заинтригува новия читател, затова сме сложили това подзаглавие.

Ето и няколко предложения на софиянци:

1. Другият път за човечеството.
2. Път за спасение на човечеството
3. Път към рода и любовта
4. Живот в хармония с природата
5. Път за запазване любовта в семейството завинаги

Читателите обсъждат вестника

без да натрапва, една друга алтернатива на живот и философия.

целно на продажбите, ако качеството е добро.

Александър

ЧОВЕК, ЖИВОТ, ПРИРОДА

Къде сме ние в природата Прегледах другите заглавия. Всички са красиви! Но увещам едно натрапване към читателя. Ако се казва на непредубедения читател какво да прави, той просто ще подмине. Нека да се разбере за коя аудитория е вестникът. Аз мисля, че е за Тършоците и донякъде Знаещите. Той се отнася за хората забелязали (или не), повлияни или тръгнали по идеите на Анастасия. Това ще обясни на читателя за какво става дума, защото, предлагам, това няма да е вестник с обща философска тематика, а най-вече ще показва,

Сириус

„РОДОВО ИМЕННИЕ - пространство от Любов“

Предлагам това за заглавие и подзаглавие на вестника.

Няма да се впускам в обстоен анализ. Така заглавието ми изглежда завършено и носещо в себе си основното послание на Анастасия. Има нещо много поетично и в същото време загатва за една съвсем материална практическа приложимост.

„Любов“, струва ми се, е ключова и обединяваща дума и за вестника, и за бъдещата партия, и за всички привърженици въобще.

Предлагам също да се махне рамката около заглавието (някак скована ръкописният шрифт), както и всички допълнителни информации, които в момента са вътре в рамката, най-вече ЦЕНАТА.

За шрифта, мисля, е най-подходящо да е лесно четящ се, типично български, ръкописен - хармонична и галеща околото графика.

Atasko

АДРЕСИ

БЪЛГАРИЯ

- Сдружение „Жив дом“ - www.jiv-dom.viavita.net
- <http://anastasia-bg.hit.bg> - книги за четене онлайн
- www.vegetarian.viavita.net - Българско вегетарианско Интернет общество
- www.viavita.net - портал за езотерика, религии, бойни изкуства, лечения и др.
- www.stote-duba.org - Сдружение „Стоте дъба“
- www.viavita.net/jivdom - Форум „Жив Дом“

РУСИЯ

- www.anastasia.ru - Официален сайт за Анастасия
- www.rodimerie.ru - Вестник „Родово име“
- www.sotvorenie.ru - Санкт Петербург
- www.nvzk.kuzbass.net/zvkedrs - Звънящите кедри на Русия
- www.sourceoflife.ca/tekos - Школата на Шчетинин: Руска родова школа
- <http://anastasiaclubs.narod.ru/adresa.htm> - Адреси на много клубове
- www.nvzk.kuzbass.net/zvkedrs/urls.htm - Други интересни сайтове

УКРАИНА

- www.ridnazemlya.org.ua
- www.lubosvet.org.ua

БЕЛОРУСИЯ

- www.sotvorenie.org

ШВЕЙЦАРИЯ

- www.anastasia.ch - на немски
- www.siberian-anastasia.net - на френски

ИЗРАЕЛ

- <http://www20.brinkster.com/zeleniyhram>

ВЕЛИКОБРИТАНИЯ

- <http://members.lycos.co.uk/familycedar>

ГЕРМАНИЯ

- www.anastasia-de.com
- www.bunkahle.com/Anastasia

СЛОВАКИЯ

- www.anastasia.sk

ЧЕХИЯ

- www.anastasia.cz

КАНАДА

- www.sourceoflife.ca

ЛИТВА

- www.anastasija.lt

ДРУГИ

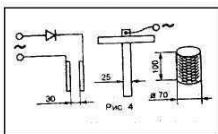
- <http://gen.ecovillage.org> - Световна мрежа на еко-селищата

НОВОТО ЗЕМЕДЕЛИЕ

(Продължение от миналия брой)

КАК ДА СЕ РАЗПОЛОЖАТ ЛЕХИТЕ?

На избора, на първо място, влияе къде се стичат дъждовните и снежните води. Ако трябва да се получи ранна продукция, то най-добре е лехата да се разположи от запад на изток. Нейната странична повърхност ще бъде обърната на юг и най-добре ще се пригрее от слънцето. За да се усилит ефектът, трябва

ва да се направи лехата „запад-изток“ с наклон на нейната повърхност на юг. Това няма да е трудно, ако лехата се разрохква с плоскореза, стойки ви наги на северното междуредие.

Ако желаете цялата градина да бъде с наклон на юг, то всеки път разрохквайте лехите, движейки се по северните междуредия. Наклонът на юг ще се получи от само себе си. Особено важно е това за северните райони, където за сметка на изкуствения южен склон, се увеличава времето за дейността на обитателите на почвата.

За по-равномерна и най-добра осветеност на всички растения, което означава намаляване на нитратите в тях, разположете лехите от север на юг.

Градината „цялата в лехи“ по-малко се поврежда от вредители и болести. За да може допълнително да се подобри въздушният режим на мястото, през 2-3 лехи високорастящи култури (картофи) разположете 2 лехи нискорастящи култури. След това пак 2-3 лехи високорастящи. В този случай високорастящите култури служат като заслон за защита на топлолюбивите култури от студени ветрове и даже от леки слани.

ГОТВИМ СЕМЕНАТА ЗА СЕЕНЕ

Семената на всички градински растения, в това число и на сидератите, е хубаво да се накисват преди посеването във воден извлек от сухи и пресни гъби.

В тях се съдържа голямо количество микроелементи. Липсата даже на един от тях намалява реколтата.

Допълнително енергия за прорастане семената получават от накисване във вода от сняг, лед (даже от хладилник). Още по-добри са резултатите от „живата“ вода, получена с помощта на електролизер. Прост уред за електролиза можете да си направите сами. За това ще са необходими: средномощен диод, две пластинки от неръждавейка, парче от плексиглас или текстолит с дебелина 5-7 мм, парче проводник с намотка и парче брезент (виж рис. 4).

В половинлитров буркан слагаме ушитото брезентово чувалце, наливаме прясна (непреварявана) вода и поставяме електродите: единия в чувалчето, другия във водата в буркана. Когато се убедим в безопасността, включваме прибора в електрическата мрежа за 3-5 минути. Да не се чака водата да заври! Изключваме уреда от мрежата. Изваждаме прибора. В буркана водата е една, в брезентовата чаша - друга. Водата с железника-вогътен оттенък, получен от минусовия електрод е „живата“. От плюсовия електрод - „мъртва“. Тя е много прозрачна, понякога с лек жълтеникав оттенък. Едната и другата вода имат необикновени свойства. „Мъртвата“ вода действа дезинфектиращо. В нея се обеззаразват семената, накисвайки ги за 5-10 минути. „Живата“ вода стимулира семената към прорастане. В нея семената се накисват от няколко минути до няколко дни в зависимост от културата. Ефективно действа 2-3 часа. Ако се накисват по-дълго (моркови, лук, магданоз), то водата следва да се сменя с новонаправена и изстудена до температура малко по-висока от стайната. Семената по-добре е да се накисват в парчалце, за да „дишат“.

Особено голямо увеличаване на реколтата от накисването в „жива“ вода дават морковите, лукът, магданозът. Малко навлажнена ръж (за сидерат) в същия ден прокълва - бързо садете. Престоялият 10 минути във водата арпадник бързо създава коренчета. Не допус-

кайте да станат по-дълги от 10 мм. Садете лука в канавките, направени с плоскореза: лукът бързо ще порасне, ще получи повече жителна, стопена от снеговете пролетна влага.

Някои градинари обработват семената с магнитна вода и вода, стояла на слънчева светлина 3-4 дни.

Семената събирайте от най-добивните и здрави растения. Картофите събирайте узрели, но във възможно най-ранните срокове, когато те са по-малко поразени от заболявания. Ранното прибиране позволява на същото място да се отгледа до зимата повече зелена маса от сидератна култура за последваща храна на червеите.

За да се съхраняват картофите гарантирано добре, необходимо е да се поспият с листа от офика. Нейните фитонциди убиват болестотворните спори на фитопфтората, което заздравява грудките на картофите. За същата цел, ако позволява площта, хубаво е да се посадят на участъка 3-4 офики.

След усвояване на нетрадиционната технология на градинарството не се препоръчва да се прекопава и изоравя мястото, защото се нарушава вътрешният свят на почвата, снижава се нейната биологична активност и реколтата. Изключение правят силно зарасли с плевели лехи (например ягоди в последната година от използването им). Затвърдялата почва (недостиг на органични вещества!) разрохкайте с вила с дълги шипове, без да обръщате горния слой.

За подхранване, особено на краставиците и доматиите, използвайте настойка от стъбла и треви в бъчва с вода. Хубаво е да добавите половин кофа кравешка урина. Когато настойката започне да мирише неприятно, използвайте подхранка (1 л на кофа вода), внимавайки да не я поливате по листата.

И така с плоскореза в ръцете...

Плоскорезът за основна обработка на почвата и извършване на всички работи - ГОЛЯМ - се състои от удължено острие, дръжка и два болта.

Плоскорезът за „нежна“ работа и много бързо плевене - МАЛЪК -

се състои от късо острие, дръжка и два болта. Инструментите могат да се „настроят“ според ръста и маниерите на работа... За това малкият плоскорез има два варианта за закрепване на конзолата към дръжката (слагане на дръжката към конзолата от едната или от другата опорна повърхност). Големият плоскорез има четири варианта за закрепване (два допълнителни - за сметка на третия отвор в конзолата).

Настроеният плоскорез позволява рязко да се намалят физическите натоварвания при дълбока обработка на почвата, разрохкване и зъгряне. Ръчният плоскорез изпълнява функциите на почти всички градинарски инструменти без пренастройка. Изпълнението на една или друга функция зависи от това как ще се вземе дръжката в ръцете и именно какъв прийом на работа ще се изпълнява.

ОПЕРАЦИИ, ПРИЙОМИ, ИЗПЪЛНЯВАНИ С РЪЧНИТЕ ПЛОСКОРЕЗИ

1. Разрохкване на почвата по хоризонтална дълбочина до 5 см. Вкарва се острието с плоската страна. Води се (придърпва се) инструментът към себе си или по дължината на лехата или се работи както с коса. Следи се почвата да не се събира на места, а остава на същото място разрохкана. Така се обработват незаасетите лехи, а също така и междуредиата на картофите, доматиите, зелето, краставиците...

2. Оформяне на лехи. Придвижвайки се

по едно междуредие, от другото - пригребва се земята и отрязаните плевели на създаваната леха. След преминаване по цялата дължина на лехата се преминава на готовото междуредие и се пригребва земята на лехата от другото междуредие, по което току-що сте ходили. Следи се краищата на лехите да бъдат праволинейни и паралелни. На влажните меседа лехите се правят по-високи, действа се с инструмента с прекъсване, рязко и бързо, нахвърляйки земята на лехата. Оптималната ѝ ширина за последваща удобна обработка с

ките. При тези действия малките бучки земя допълнително се разрохкват.

5. Борба с плевелите. При извършването на операциите 1, 3 и 4 плевелите, намиращи се в стадия „нишки“, се унищожават 70-80 %. Ако се изпълни една от тези операции 7-10 дена след сеенето, а след това 2-3 пъти с интервал от 7-10 дена, то плевелите почти няма да ги има. Ако сте закъснели с обработката, плевелите се изтръгват с корените при плавено водене на инструмента с вкарване на острието на 1-3 см. Операцията се извършва при нормална влажност на почвата. Ако почвата е пресъхнала, избуялите плевели се подрязват в узвийната зона с ускорено движение на плоскореза или по метода на косата с вкарване на острието на 1-3 см. Във всеки случай няма необходимост да се събират плевелите от лехите. По-лесно е да се мине с плоскореза след седмица и да се премахнат успелите да се вкоренят.

6. Загряне. Работи се с плоскореза, както се работи с мотика. За да се загря на голяма височина, земята се нахвърля към стъблата на растенията с прекъсвания и рязко придърпване.

7. Разрохкване на почвата с унищожаване на плевелите в пристъблените кръгове, немското и френското грозде, цариградското грозде, малините и други. Работи се както при операциите 1, 3, 5, 6. За да не се повреждат клонките и да се убодете, краят на дръжката, този при ръцете, се накланя по-близо до земята. С острието, се обработва земята на кое да е място, даже от другата страна на стъблото. Понякога е по-удобно да се работи с метода на косата задълбаване на острието.

8. Разрохкване на почвата на ягодовите плантации с отрязване на излишните мустачки. Работи се както при операциите 1, 3, 5, 6. За да се отрежат излишните мустачки, рязко се удря по тях с решетия край на острието или се работи както с коса. При желание може да се окосят листата на ягодите след събирането на плода и да се прибере окосеното в междуредиата.

Следва

ЗАСЯВАНЕ НА СЕМЕНА ОТ ИГЛОЛИСТНИ ВИДОВЕ

Ела Abies: Шишарките узряват през есента на първата година, през септември, и веднага започват да се разпадат. Не всяка година е еднакво семеносна! За да се

Засяване: в средата на април семената се накисват във вода за 24 часа. След това се смесват с пясък и се поддържат влажни. На осмия ден покълването започ-

с препарати. Не бива да се очаква да покълнат повече от 40 - 50% от семената. Семената запават годност 6 месеца.

Смърч Picea: Шишарките узряват през есента на първата година. Берат се в края на август - когато крилцата на семената започват да се виждат иззад шишарковите люспи. За отделни видове се препоръчват сроковете: обикновен смърч - януари, сръбски смърч - януари-февруари, сребрист смърч - края на август. Семената от сребрист смърч възстановяват баграта на родителя до 70% от поколенията. **Засяване:** В средата на април семената се слагат във влажен пясък за 8 - 10 дни, докато започнат да покълват. След това се засяват в рохкава и влажна почва на обилна, но не пряка светлина. Отгоре се застилат с 0,5 см фин пясък. Покълват 50-70% от всички семена. Кълняе-

съберат семена, трябва да се съберат все още неразпаднали се шишарки или шишарки при започване на разпадането. След като се съберат, шишарките се оставят на хладно и проветриво място. Семената се вадят чак преди засяване. Като правило семената в горната част на шишарката са стерилни.

ва - тогава набъбналите семена се засяват в почва и се покриват с 1 см почвен слой. Почвата трябва да е рохкава, пясъчлива, влажна и богата. Препоръчва се в почвата да се добавят 10% дървени въглища. Най-добре семената се развиват на слаба шарена сянка. При поява на гъби да се третира

мостта на семената се запазва до 10 години.

Кедър Cedrus: Шишарките на кедъра узряват през есента на втората или дори на третата година. Брането им трябва да започне, когато долните люспи се разтвърдят. Впоследствие цялата шишарка се разпада. Шишарките се съхраняват на студено и проветриво чак до сеитбата през май. **Засяване:** Шишарките се поставят във вода за 48 часа, за да омекнат и да се разчупват лесно. Семената се отделят и се просушават за няколко часа, след което веднага се засяват. Сее се на открито или в студен парник. На следващата пролет се засажда в саксии, като се забива колче до всяко стъбло, за да расте изправено. Покълват под 50% от семената. Семената запазват кълняемост до 3 години.

ЗНАМЕНИТИ ВЕГЕТАРИАНЦИ

САМОСКИ ПИТАГОР (около 580-500г. пр. Хр.) е един от най-големите гръцки мъдреци. Запознат с египетските и източните учения. Основател на т. нар. Питагорова школа. Известен днес най-вече с приноса си в геометрията и математиката. Той е и един от най-известните древни привърженици на вегетарианството.

Ето неговата позиция по този въпрос:

„Хора, стига сте се сквернили с храна непозволена. Ние имаме златокласи ниви, сочни плодове, които превъзват клоните с тежестта си, лози, зеленчуци - крежки и вкусни. Чистата млечна каша и благоуханият мед също са ви предоставени. Обилно, щедро всички блага ви дава земята - без жестокости, без убийства и без кръв. Само дивите зверове уголяват глада си с живо месо, и то не всички. Много от дивите животни се хранят с растения. Само свирепите хищници - лютите

тигри, жестоките лъвове, алчните вълци обичат да проливат кръв. Какъв престъпен обичай! Как можем с месо и кръв на твари и нам подобни алчното си тяло да гоим и с убийство надруги живи създания да подкрепим живота си? Не е ли срам за нас, окръжените щедро с даровете на благодатната

земя, страстно, с жестоки зъби да късаме раздранни трупове като лютите диве зверове? ...

Човек, който, слушайки жалкия предсмъртен рев, коли невинно теле, който убива агнето, ревещо като дете, който птицата небесна бие за забавна или за да яде, той не трудно ще се реши и човек да погуби. На този жесток обичай само човекостта трябва да се откаже. О, свестете се, не убивайте, недейте, братя!... Смъртни - смъртните щадете! Хранете се с това, което е позволено и достойно за любящата и чиста душа на човека.“

ГРИЖА ЗА УСТНАТА ХИГИЕНА

Ето и някои съвети от народната медицина, които можете да прилагате успоредно с козметичните средства за устна хигиена:

- Жабурете с 1 супена лъжица олио десетина минути, докато олиото стане на бяла пихтиеста маса.

- Четкайте леко горната и долната част на езика и леко го престървайте.

- Редовно се консултирайте със зъболекаря си.

- Консумирайте много плодове и зеленчуци. И отново да се обър-

нем към билките и отварите:

За вътрешна употреба: - Залива се 1 супена лъжица чубрица с 400 г вряща вода. Вари се 10 минути на тих огън. След изстигане отварата се прецежда. Пие се 3 пъти дневно по 70 г преди хранене.

- 1 супена лъжица цвят от бяла акация се запарва с 500 г вряща вода. След 40 минути запарката се прецежда. Пие се 4 пъти дневно по 75 г 20 минути преди хранене.

- Дъвчето „гвоздейчета“ карамфил.

За външна употреба (жабурене): - По 2 чаени

лъжички сухи листа от малини и къпини се запарват с 400 г вряща вода. След 1 час се прецеждат. Със запар-

ката се прави гаргара и се изплаква няколко пъти на ден устната кухина.

- Смесете кори от дюля, дрян, бял дъб и корени от къпина. Варете ги 30 минути на тих огън в 1 л виновен оцет. След изстигане ги прецедете и добавете щипка стипца. Всяка сутрин правете гаргара със сместа. Тази отвара е особено ефикасна при проблеми с венците.

- Залейте 1 супена лъжица цвят от бяла акация с 500 г гореща вода. Оставете билката да кисне 40 минути и прецедете извлека. Пийте 4 пъти дневно, по 1 винена чаша (75 г) преди ядене.

ВЕДИЧЕСКА КУЛИНАРНА РЕЦЕПТА

АЛУКА СУП - КАРТОФЕНА КРЕМСУПА

5 чаши (1,25л) вода	1/4 ч.л. смлян черен пипер
6 средни картофа,	2 ч.л. сух копър
ситно нарязани	1 чаша (250ml) сметана
1 средно голяма глава	или кисело мляко
целина, ситно нарязана	1 1/2 ч.л. сол
3 с.л. краве масло	2 ч.л. нарязан пресен магданоз

Сложете водата, картофите и целината на среден огън и варете около половин час, докато картофите добре омекнат. Нагорещете кравето масло и добавете черния пипер и копъра. Веднага прибавете сметаната или киселото мляко, разбъркайте и оставете на огъня около минута.

Смачкайте с преса или разбийте с миксер сварените картофи и целината. После ги оставете да заврат и често разбъркайте. Прибавете към тях подправената сметана, солта и магданоза и сервирайте супата горещо.

Време за приготвяне: 40 мин.

БИЛКОВА РЕЦЕПТА ОТ ВАНГА

Обливане с вода от билки

Водата действа укрепващо, очистища, а и за отслабване. Приготвя се по следния начин: сваряват се поотделно в производно количество вода изсушена смрадлика, пелин, лайка и анасон (билките се слагат на око, само от анасона е нужно по 1 пакетче на баня). Билките се варят 5-10 минути. След като изстине водата от всичките билки, се прецежда и се смесват всичките води в един съд. След измиване цялото тяло се полива с тази „вълшебна“ вода.

За да има ефект, поливането трябва да се направи в 3 поредни дни.

ОТ ДРУГАТА СТРАНА

Да направя ли родо-во имение или да не направя? След колко време? С какви средства? Докато си задавах тези въпроси, се появи един образ от недалечното ми минало: момчешка лудория с колепа в Рила. Да мина ли по това дърво или не? Но

ето, моят приятел вече премина от другата страна и изглежда щастлив. А аз продължавам да го гледам от страни. Радвам му се и събирам

смелост да мина. Пристъпвам внимателно, преценявам, тръгвам и аз, но обзема ли ме съмнението, веднага залятам. Спирам, поемам си дъх. На всички би им се сторило, че правим нещо откачено. Но на нас ни е хубаво. Да, стърчат клони, има трудности, дървото е гнило, но от другата страна е моята мечта. Искам я с цялото си сърце. От страни има заобиколен и по-лесен път. Изисква повече време и заобикаляне. Може би е за друг. Пожелавам на всички да успеят да преминат от „другата страна“, при своята мечта. Наистина си струва. Константин СТАМБОЛИЕВ

АЗАЛИЯ

На езика на цветята азалията значи: „Пази се от мен!“ Имайте едно наум, ако получите такова цвете като подарък.

Известни са стотици сортове азалии, един от друг по-впечатляващи. Това растение е храстовидно и се отглежда както в саксия, така и на открито.

Азалията е най-разпространена в Индия, Китай и Япония. За разлика от повечето цветя, които се събуждат напролет, тя е от растенията, чийто апогей е от декември до май. Препоръчва се да не бъде излагана на пряка слънчева светлина.

Азалията обича кисела почва. Действа й добре 2-3 супени лъжици лимонен сок или оцет във водата за поливане. Препоръчва се меката дъждовна вода или престоялата питейна, тъй като растението мрази варовитата. Добре е листата също да бъдат пръскани с вода. Това може да става всеки ден, но самото поливане трябва да е през ден. Добре е

пръстта на азалията да се подменя на всеки 2-3 години. Най-подходящи за отглеждането ѝ са ниските широки саксии.

Разсаждането ѝ става през лятото от върхни резници, натопени в дъждовна вода. Но прихващането по този начин е трудно. Именно многобройните неуспешни опити на любителите цветяри да завъдят растението така са причина азалията да бъде определена като много капризно цвете. По-успешно е размножаването ѝ чрез разделяне на коренището.

Ако искаме да удължим живота на Азалията, е необходимо да откъсваме прецъфтелите цветове, за да не се затруднява растежът ѝ.

За да се образуват повече пъпки, растението се пемзира, т. е. отстраняват се върхните му пъпки. Пемзирането се прави месец и половина след цъфтежа, като е добре тази процедура да се повтори и в края на август. Тогава се образуват и новите цветни пъпки, които разцъфват през декември.

(Продължение от миналия брой)

Усмивна се.

- Хайде, ще имаш време да научиш всичко, което знаем и ние, но сега е време да ти покажа нашия свят, който ще бъде и твой.

- Какво! - цялата се изчервих. - Сега, аз не... как си представяш това - пелтечек, объркано немей-къде, атой ме държеше по спалната към плажа.

Не зная как се озовах във водата. Изведнъж престанах да се стеснявам както от голотата си, така и от това, че в сравнение с бързите, уверени движения, с които той разсичаше водата, аз изглеждах трмава и непохватна.

Незайно откъде доплуваха хора, всичките весели, усмихнати, бих казала, безгрижни.

Трябва ли да разказвам повече? За начина, по който ме посрещнаха, сякаш винаги бях живяла сред тях, сякаш бях напълно една от тях...

А после... После те ме научава на всичко, справяйки се със съпротивата на човешкото ми тяло, научава ме да плувам под вода по 15-20 минути, да спя във водата, да се събуждам, когато въз-

духът ми бе на свършване, и да се втурвам нагоре. Научава ме да понасям по някакъв начин водното налягане на големи дълбочини, противно на всяка физическа логика, но най-хубавото беше, че до мен винаги имаше някой от тях, който да се грижи за мен с цялата си искреност и без да ме притеснява, макар че все още си спомням колко зашеметена бях, когато за първи път видях човешкото тяло да се смени с облик на делфин.

Нищо, че аз не можех да го направя, те пак ме обичаха, бях една от тях. Ано, мъжът, който ме доведе тук, и Ирс, момчето, което първо бе решило да се довери на легендата, останаха моите най-добри приятели! Приятели! Никога не бях имала такива. Приятели, които споделяха с мен всичко, дори мислите си. Съвсем по делфински обичай.

Не разбирах кога обикнах Ано и по друг начин, в някой миг, докато се наслаждавахме на подводните си пътешествия. Това ме притесняваше, защото все пак криех една мисъл от тях. Никога независимо от старанията ми нямаше да успя да забравя напълно съществуването си в света на хората, винаги една част от мен, макар и по-малката, щеше да иска да бъде човек.

Ана брела не ме очакваше нищо. Майка ми и баща ми смятаха, че участвам в някакви експедиции, далеч от брега, свързани с биология-

та, така им бях обяснила отсъствието си от къщи. Никой друг нямаше да се сети дори да попита за мен. Само че привечер, понякога, навътре в морето изведнъж си представях главната улица, хората, с които се разминавах, докато се разхождах, някой случайно поздрав или пък букетите, усмивките, които си разменяхме с купувачите, редките писма от брат ми...

Не можех да обясня тази тъга, но Ано се досещаше и микаваше:

- Твърде дълго си била човек и не можеш все още да се отърсиш от това. Не успявах винаги да се справя със себе си, и то не само защото трудно оставах във водата повече от 24 часа, с времето това щеше да се оправи, нали виждам как се изменят очите ми, ръцете ми, дробовете ми само за година, а имаш цял живот пред себе си. Човешката страна у мен обаче ме теглеше назад, да усетя дъха на хората и изсъхнала трева лете, да нагаза с бутуши в първия сняг, да слушам птиците. Безмълвието на водата е измамно. Там се крият много звуци, но нито един от тях не надпообява песента на дрозда или на славея, или на косоветите.

И все пак обичах Ано. За първи път обичах. Той също ме обичаше. Някога обичал друга жена-делфин, но се разделили, а при тях това бе рядкост. Навярно причината била в това, че той също бил различен. Беше плувал мно-

го и беше видял много, дори бе придобил малко от човешкия сарказъм и ирония. (Делфините се шегуват, но те не познават подигравката.)

Може би затова получих Ано. И той мен.

Когато бяхме заедно, бяхме едно цяло. Той бе така хубав, с коса, която потъмняваше, мокра от водата. Излизахме на брега, заради мен, докато вълните се разбиваха над нас. После плувахме навътре и всичко ми правеше неизразимо щастливо.

Ано беше хубав и като делфин. Наистина. Обичаше да ме води нанкъде, особено на север, където край брега имаше скали и водата бе съвсем буйна. Понякога се нанавиха, че въпреки всички старания никога нямаше да съм като него и останалите. Бях заключена с двете си ръце и двата си крака. Душата ми можеше да си е на делфин, но тялото ми оставаше човешко. Искаха да го променят, но не можех.

Макар че то все пак започна да се изменя, но по друг начин. Чаках дете. Ано го разбира заедно с мен, без да му казвам, нямаше нужда. Знаеха го и всички останали. Беше такава радост, такава неистова радост, А аз се страхувах. Какво дете щеше да се роди от нас?

Успокоявах ме. Казвах, че малкото създание ще стане като тях, нищо че сякаш да го нося девет месеца и че щеше да се роди като човек. Бяха сигурни, че ще има чюд-

ния дар да се променя и да живее в два свята. Знаех, че говорят истината. Те не можеха, не бяха способни да лъжат и познаваха думата само от срещите си с хора, но пак се страхувах. Един ден излязох на брега съвсем за малко. Ано не дойде. Криехме дрехите си в една пещера близо до града и затова винаги изглеждахме малко... неглиже.

Напътах се трудно в роклята. Скоро вървах по улиците. Беше средата на май, току-що бе валило и се чувствах прекрасно, вдъхвайки свежия въздух.

Тогава се случи нещастията.

Вие знаете по-добре от мен какво стана нататък!...

Лекарят затвори дебелата папка и погледна към аудиторията. Днес беше първият ден от стажим и той се опитваше да ги заинтригува, може би някой от тях щеше да избере неговата специалност, след като завърши.

- Както виждате, шизофренията има най-различни форми на проява, дори и толкова необичайни.

- Какво е станало после с нея? - думите принадлежяха на едно високо момиче, седнало отстрани до прозореца. Преподавателят за миг не отвърна, омаян от различната ѝ хубост. Беше още млад и не можеше да отгине ей така зелените очи на момичето и првата ѝ, черна коса.

„С това лице не може да лекува ненормални, най-

много да подлуди някой здрав“, мина му една съвсем непрофесионална мисъл в главата. После каза:

- Продължението е малко тъжно. Родителите на жената се притеснявали за нея и след като проучили нещата, установили, че не могат да я откърият никъде. Била издадена заповед за издирването ѝ и когато се появила в града, своевременно я забелязали и въпреки протестите ѝ я откарвали в най-близката болница. Явно било, че е в напреднала бременност, но тя отказала да даде каквито и да е обяснения.

Отначало решили да я пуснат да си отиде, но разгитани свидетели дали показания, че са я виждали да плува в продължение на часове. Естествено за детето това можеше да се окаже много травмиращо и тогава я докараха при нас, в психиатрията. Тя мълчеше през цялото време и твърдеше, че искала единствено да си отиде у дома, но вие знаете, че много от психически болните всъщност да достига хитри и така че съвсем естествено я оставихме под наше наблюдение на територията на болницата; без да прилагаме обаче никаква химическа терапия, предположихме, че може и да се касае за леко разстройство, свързано с особеното ѝ положение, а междуременно проучихме миналото ѝ и разбрахме за нейните странности.

Роди момиченце без никакви затуднения, много здраво и съвсем нормално. Отделихме го от нея, но ѝ го носехме да го кърми.

Следва

ТАЙНАТА НА ДУШАТА

ЕЦЕ

По принцип трябва да съм щастлива, нали съм дете! Но мира ми не дават няколко въпроса. Те дълбаят ме отвътре, чувствам се нещастна.

Какво е душата? Какво съм аз? Сянка, спомен на времена отминали, може би щастливи или пък нещастни... Какво на моето тяло не му дава мира?

Душата ли е? Душата чувствам я отвътре като светлина, топла, но нещастна. Защо? Искам да разбера веднага, на момента! Имам чувството, че душата ми скърби за някого далече в отминалото време. Минал живот? Едва ли. Нещо в бъдещето, някой, когото ще изгубя? Някой много близък...

Чувствам се изцъдена, смачкана, разкъсана на хиляди парченца... Душата иска от

Екатерина ПАНЧЕВА, 7 клас, ОУ „Хр. Ботев“, Велинград

мен нещо да направя? Това ли е? Това ли да разбирам? Моли ме за помощ? Но коя съм аз?! Не съм ли в душата възпелте-на? Не съм ли дълбини-те, тъмнината на душата? Нейните тайни блянове за живот щастлив!

Ако е така, тя се провали!

Не искаме ли ние в нашите неосъзнати копнежи да се следем с Него, с Бог, ако той съществува. Каквото и да говорим и правим, тайничко не се ли опитваме точно това? Как да разбера, кой ще ми каже? Някой учен? Не, учените се страхуват да говорят за това. Някой просветлен? Но къде да го намеря! Може би някой ден... ще намеря всички отговори. Някой не съм сама, а с моята душа!

СЕБЕПОСТИГАНЕ

Сърцето ми е пита липов мед - флиртува със пчелата на съдбата, която сто розка в боен ред осипна скарба за грабеж разплата. Душата ми звъни от светлина и бели приказки краде от тишината, любовно ги нашепва на Нощта - законната съпруга на съдбата. Очите ми са дъно на море с крушенски истини и с тайни на атланти.

Във мене има място и за две вселени - положителна и анти. Прегръщам Мрак - утробни дълбини. Копринената нишка на душата, обтегната до крайност в две страни, тъч мелодия и стих за светлината.

Боряна СТАНЕВА

РУМЯНА НИКОЛОВА

ОКОТО НА БОГА
СТИХОВЕ

БЪДЕЩЕ

Някога ще станете много добри като слънчевия лик 8 ранни зори.

Ще се къпете 8 Красота най-омайна, приласкани от сила незнайна.

Тя, Красотата, и сега Ви е 8 душата, но грубостта и злотова Ви най-човешка

от златна мантия я превърнаха

В прокъсана и стара дрешка, с която зъзнете при студа.

А трябва малко воля, труд да изчистим от душите си авгиевите обори

и кой каквото може със себе си да стори

да прероди душата своя,

ка да влезе на хората във строя,

които войни на светлината се наричат

на Бога, Пубова и Красотата

завинаги се връчат.

ПОРИВ

Да пресътворим света велик в поема, песен, детски вик.

Да погледнем на слънцето в окото

и в душите си дълбоко,

където Свящото дете

нашите мисли

тихо среща и ни учи

всичко живо как да се обича.

Земни богове са всички хора - затова със радост, без умора

да дадем на света опора,

да го изпълним с Вярата, Красота, Любов,

за да сме достойни

за Бащин небесен благослов.

СЪВЕТ

Никога в живота ти не лъжи нито другите, нито себе дори. Безумецът само 8 лъжи се оплита и чистотата на душата от него отлита.

Но само тук, на земята, лъжата вирее. Когато 8 небето, пред очите на Бога, твоята душа се зарее, ти няма как да лъжеш там и от изречени неистини ще потъваш в срам.

Чистотата ще е твоята дреха, заради нея толокосъзлив тук изплака без утеха. Чистотата към Бога ни привлича. Чистият Бога 8 себе си обича.

ПОСЕЩЕНИЕ ПРИ ДОЛМЕНИТЕ

Бях чела за долмените. Разказвах за тях на приятелите си от чужбина, но разказът ми беше вял и безинтересен. Какво пък толкова - примитивни гробници! Къде къде по-интересни бяха тракийските гробници при Казанлък, Александрово, Мезек, Старосел. Сега, като се замисля, откривам доста противоречия в разказа си. Някак си не се връзва уникалното златно съкровище от Варна, старо 6000 години, с примитив-

на долмените. Тогава прочетох и съобщението от Георги Царев в дискуссионната интернет група за посещения на долмените при Хлябово. Естествено веднага се включих и отново на ход бяха неслучайните „случайности“. В Хлябово се запознахме с прекрасното семейство Кралеви, които освен че са с големи познания в различни области и един от тях е историк, но са и хора с голяма душа. Гостоприемството им ми

ворите с долмените или усещанията при тях, всеки посетил ги може да разкаже собствените си истории. Те обикновено са ярки и запомнящи се, понякога шокиращи, но винаги обновяващи човека.

Според един археолог долмените в България не са по-различни от тези при Геленджик и Туапсе. Няма обаче безспорни доказателства, че са дело на една и съща култура, но дори и нашенските долмени да имат по-

визъм на цивилизацията, построила долмените преди 3000 години (според официалната информация). Явно в училище не съм научила най-главния урок - да мисля повече, да си задавам въпроси и да търся отговори! Дори според училищната логика за съществено развитие трябва да забележа несъответствието.

Информацията от Анастасия за функцията на долмените и мъдростта на създалата ги цивилизация ме разтресе. Нямах търпение да ги намеря тези долмени. Учих се от няколко години да спирам мисленето си. Не че бях много добра, но се надявах все пак да усетя и да „чуя“ гласа

позволи дори и през зимата да продължавам да посещавам долмените.

Защо това място ме привлича като магнит? При долмените се чувствам като дете - спокойно, весело, гледащо света с любопитни очи, радващо се на случващото се. Казват, че при долмените се проявявала скритата същност на човека. Аз не съм виждала там раздразнени и агресивни хора. Това вероятно значи, че душите на всички са красиви! Чувствам се близки и готови да дадат най-доброто от себе си. Точно както планинарите, срещащи се сред дивната природа на високите планини. Що се отнася до разго-

различна функция от описанието на Анастасия, посещенията при тях си заслужава, а връзката с духа на долмена остава дори и в шумния град. Ще се радвам, ако на страниците на този чудесен вестник споделяме наученото от контакта с долмените и доприносим за по-голямото уважение към тях, а отгук и за тяхното опазване като непреходна ценност, оставена ни от цивилизацията, населявала нашите земи, чийто наследници сме и ние.

Поздрави от Любимец - център за изследване на мегалитната култура в Сакар и Източните Родопи!

Валерия ХРИСТОВА

От стр. 1

4. Ходете през лятото боси, за да не прекъсвате връзката си със земята.
5. Пускайте през лятото децата да играят навсякъде - нека да се цапат, да тичат... Така ще се защитят от болестите през зимата.

6. Вечер преди лягане задължително си мийте краката, още по-добре е, ако можете да вземете душ. Така отмивате от тялото си не само праха, газовете изпарения от улиците и умората, но и всички негативни мисли и влияния, които нарушават съня ви.

7. Научете се да почивате правилно. Денят е създаден за работа, а нощта за почивка. За да сте здрави и работоспособни, си лягайте вечер в 10 часа и ставайте сутрин в 5-6 часа.

8. Пийте често чай от горски плодове и растения. Те са чисти и са

извор на здраве.

9. Поне веднъж седмично яжте варено жито и пийте водата, за да се очистива организъмът ви и да имате сила.

10. Движете се повече и работете. Мързелът е болест, която уврежда не само нравствено, но и физически.

11. Чистотата да се издигне в култ! Замърсяването, било то физическо или духовно, е обратно на създаденото от Бога, което и чисто, и красиво.

12. Не се кълете с много гореща вода.

13. Използвайте повече домашни сапуни и природни средства, които не вредят на човешкия организъм.

14. Не прекалявайте с торовете и химикалите. Храната се отравя и природата вече се задъхва, а това води до много болести.

СЪВЕТИТЕ НА ВАНГА

СЛАМЕНИТЕ КЪЦИ

Основи

Стените, направени от слама, имат много важно свойство - те са леки. Затова натоварването върху почвата е много по-малко, отколкото при тухлените, дори и при дървените стени. Това дава възможност да се намали разходите по устройството на основите и да се направи конструкцията максимално проста. При това се използват по-малко строителни материали, което се отразява положително и на стойността на строежа.

Предизапочването му трябва да се проучи типът почва, върху който ще се строи. В зависимост от резултата се избира какви да са основите. На суха почва при едноетажна сграда може да се направи изкоп, който да се запълни с пясък и върху него да се изгради поставката, върху която започва строежът със сламени блокове. След всеки слой от 10-15 см пясъкът трябва да се трамбован и да се залее с вода. Той трябва да е едрозърнест. Разновидност на тази техника е засипването на изкопа с дребен чакъл. На 10 см преди повърхността се поставят дървени трупи, които се издигат над земята до височината на бъдещата поставка. Между трепите се изсипва бетонна смес, като за по-голяма надеждност може да се сложи арматура. Основи от

този тип се наричат „главащи“ и са разпространени в райони с повишена сеизмична активност. За тях се използва минимално количество бетон.

При наличие на влажни глинести почви (най-лошият случай) най-добър вариант е с дълбоки основи. Дълбочината на основите трябва да е по-голяма от дълбочината на премръзване на почвата за дадена местност. Например ако премръзването е 100 см, то основите трябва да са 125 см дълбоки. В пясъчлива почва дълбочината може да е 80 см

Друга техника на строене е употребата на колонни основи. Те могат да бъдат от различни материали (дървени, бетонни и др.). Колоните се побиват на около 1,5 м разстояние една от друга. Трябва да се внимава да бъдат поставени във всеки ъъл и там, където ще се пресичат стени.

Покрив

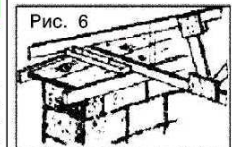
Покривът, който най-добре подхожда за сламената къща, зависи от техниката, използвана при строежа на стените. За строеж, при който стените са с допълнително скеле, практически може да се използва всякакъв тип покрив, но по възможност трябва да се избягва употребата на тежки покривни материали, например керемиди.

Изграждането на стени са-

мо от сламени блокове (без допълнително скеле) дава значителна икономия на материали и средства. Това преимущество не трябва да се пренебрегва. Единственото условие е изпълнението на някои конструктивни изисквания, едното от които е устройството на покрива. Той трябва да е по възможност най-лек и да бъде с разпределено по всички стени тегло. В този случай най-подходящ се явява четиристраният покрив (рис.5). Конструкцията лежи върху дъски,

поставени на върха на стената, скрепени с планки (рис.6). Необходимо е също да се

предвиди стряката да е не по малка от 60 см за защита на стените от атмосферните условия (дъжд, сняг).

Красимир НОТЕВ

КЕДРОВО МАСЛО

Маслото от кедрови орехи е уникален природен продукт, притежаващ големи лечебни и хранителни свойства. Богато е на много витамини и минерали. Оказва общоукрепващо действие, премахва хроничната умора, повишава физическата и умствената активност. Използва се за лечение на простудни и кожни заболявания, рани, язви на дванадесетопръстника и жлъчката, алергии.

Кедровото масло е за всеки, който желае да води природосъобразен начин на живот.

За поръчки и доставка:
тел. 02/9621689, 02/962-16-88
Адрес: София, кв. „Дианабад“, бул. „Никола Габровски“ № 1, хотел „Диана“ 1, ет. 6, ап. 62

ДЕКОРАТИВЕН РАЗСАДНИК „ЗЕЛЕНА ПРОЛЕТ“

Предлага разнообразна декоративна растителност за озеленяване на градини и дворове: - листопадни и вечнозелени дървета и храсти

- градински многогодишни цветя
 - растителност за водни площи
 - декоративни треви
 - увивни и катерливи растения
- с. Негован, общ. София (срещу кариерата)
тел. 0888 930 228; 02/9 96 2211 (вечер)
e-mail: greenspring@dir.bg

СКЪПИ ЧИТАТЕЛИ,

Пишете ни. Споделете с нас мнението си за вестника. Дайте своите препоръки към нас. Молим ви за всякаква помощ. Изпращайте ни интересни материали. Ако сте професионално подготвени, включете се в нашия редакционен колектив, може и виртуално. Имаме нужда от професионалисти.

Нашата амбиция е този вестник да се превърне във ваш вестник. Вие фактически да го списвате. Искаме страницата „Съмишленици“ да заеме по-голяма част от вестника.

Благодарим ви предварително. Няма да откажем, ако ни помогнете и финансово.

От редакционния колектив

Сдружение „ЖИВ ДОМ“

Главен редактор
Атанас Панчев

Редакционен колектив:
Константин Стамболиев
Сергей Инджов
Пламен Петев
Красимир Нотев
Стефан Йорданов

Адрес на редакцията:
п.к. 1172 - София
кв. „Дианабад“
ул. „Никола Габровски“ № 1
Хотел „Диана 1“
ет. 6, ап. 62.
Екосдружение „Жив дом“
тел: 02/962-16-85
962-16-86
факс: 962-16-87
e-mail: rodinimie@yahoo.com

Банкова сметка на издателска къща „Нова цивилизация“ - ЕООД - София
НВБ банка
„Биохим“ - АД,
централно управление - София
С/ка 1031647309
код 66096608

Отдел разпространение:
0888/693359

Каталожен № 618